

Arrest

nr. 261 259 van 28 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
vertegenwoordigd door haar wettelijke vertegenwoordigers
X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, vertegenwoordigd door haar wettelijke vertegenwoordigers X en X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 27 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jouw moeder verklaart dat je een staatsburger bent van Sierra Leone, geboren in België. Jouw moeder, J.J. (CGVS-kenmerk X), heeft eveneens de nationaliteit van Sierra Leone maar woonde een groot deel van haar leven in Guinee, waar zij ook jouw vader, M.L.D., leerde kennen. Jouw vader heeft de Guinese nationaliteit en woont in Conakry. Jouw moeder kreeg buiten jou twee kinderen met hem.

Op 07 november 2016 heeft jouw moeder Guinee verlaten samen met jouw broer, D.A.M. (CGVS-kenmerk X), omdat haar familie niet akkoord was met haar relatie met jouw vader en wou dat zij met

een andere man trouwde. Zij reisden zij naar Europa maar zij liet jouw zus, F., achter bij een vriendin in Guinee.

Op 25 november 2016 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in in België. Dit verzoek werd echter afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij ging in beroep tegen deze beslissing maar de beoordeling van het Commissariaat-generaal werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen. Jouw moeder bleef in België en diende daarop een volgend verzoek tot internationale bescherming in op 15 februari 2019. Zij haalt daarbij aan dat zij vreest dat jij besneden zal worden bij een terugkeer naar Sierra Leone of Guinee. Ook dit verzoek werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, wat eveneens opnieuw werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ook voor jouw broer diende jouw moeder twee verzoeken om internationale bescherming in, ook deze werden beiden afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 10 maart 2021 dient jouw moeder vervolgens een verzoek om internationale bescherming in in jouw hoofde. Zij haalt daarbij aan dat zij nog steeds vreest dat jij besneden zal worden bij een terugkeer naar Guinee of Sierra Leone. Zij wijst er daarbij op dat jouw zus ondertussen in december 2020 besneden werd in Guinee.

Ter ondersteuning van jouw asielrelaas legt jouw moeder volgende documenten neer: je geboorteakte, een uitspraak van de rechtbank in Guinee waarbij jouw vader je als zijn dochter erkent, een attest van een afspraak voor een medisch consult, medische attesten van jouw en zichzelf waaruit blijkt dat jij geen besnijdenis onderging en je moeder wel besneden werd, jouw lidkaart van Gams, een verklaring op eer van je moeder dat zij jou niet wenst te besnijden, een attest van een ziekenhuis in Guinee van 20 maart 2017 waarin wordt gesteld dat jouw zus F. niet werd besneden en een ander attest van 31 maart 2021 dat zij wel werd besneden en twee foto's van jouw zus.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald trad jouw moeder op als jouw voogd die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Jouw moeder verklaart dat zij vreest dat jij besneden zal worden bij een terugkeer naar Guinee of Sierra Leone, zij kon deze vrees echter niet aannemelijk maken.

Vooreerst dient er op gewezen dat jouw vrees voor vervolging dient beoordeeld te worden ten opzichte van het land waarvan je de nationaliteit beschikt, in casu Sierra Leone. Overeenkomstig artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie dient elk verzoek om internationale bescherming beoordeeld te worden ten aanzien van "het land waarvan men de nationaliteit" bezit. Waar in jouw

moeders volgend verzoek werd opgeworpen dat jij nu over de Guinese nationaliteit beschikt, blijkt dit niet uit enige documenten of de verklaringen van jouw moeder.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde reeds in de beroepsprocedure tegen dit volgende verzoek dat uit het feit dat jouw vader jou als jouw dochter heeft erkend niet blijkt dat jij de Guinese nationaliteit zou hebben verworven of die van Sierra Leone zou hebben verloren. Ook jouw moeder verklaart dat jij nog steeds over de nationaliteit van Sierra Leone beschikt (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.4). Zodoende dient jouw vrees om besneden te worden nog steeds ten opzichte van Sierra Leone te worden beoordeeld.

In deze werd door het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds geoordeeld dat jouw moeder geen vrees voor besnijdenis in jouw hoofd in Sierra Leone aannemelijk wist te maken. Jouw moeder slaagde er niet in een individueel risico op besnijdenis binnen jouw eigen familiale context aannemelijk te maken. Zij kon namelijk niet overtuigen wat betreft haar voorgehouden profiel en familiale context en bijgevolg evenmin aan de druk die hier vanuit zou gaan om een besnijdenis te ondergaan. Evenmin kon jouw moeder eerder deze vrees concreet maken. Zij verklaarde sinds haar vertrek naar Europa geen contact meer te hebben met enige familie in Sierra Leone. Ook de onwetendheid van jouw moeder omtrent de tradities van besnijdenis in Sierra Leone tonen aan dat zij wat jouw betreft nog niet persoonlijk met deze vrees werd geconfronteerd. **Gedurende jouw eigen verzoek om internationale bescherming brengt jouw moeder geen bijkomende elementen aan die hier een ander licht op werpen.** Zij staat nog steeds niet in contact met enige familie in Sierra Leone waaruit zou kunnen blijken dat zij op een besnijdenis zouden aandringen. Zij heeft enkel contact met een vriendin van haar (CGVS p.6-7). Wanneer jouw moeder wordt gevraagd wie op een besnijdenis zou aandringen in Sierra Leone geeft zij hier geen enkel zicht op. Zij verklaart niet in contact te zijn met haar familie in Sierra Leone en haalt niemand in het bijzonder aan die op een besnijdenis zou aandringen. Jouw moeder verwijst louter in zeer algemene termen naar het feit dat het niet te vermijden zal zijn (CGVS p.10). Zodoende bracht zij geen bijkomende elementen aan die wijzen op een risico op besnijdenis in Sierra Leone.

Waar jouw moeder aanhaalt dat jouw zus F. ondertussen een besnijdenis onderging dient er in de eerste plaats op worden gewezen dat dit zou zijn voorgevallen in Guinee, een land waarvan noch jij noch jouw moeder de nationaliteit van dragen. Zodoende is het gegeven dat jouw zus besneden zou zijn geweest in Guinee geen indicatie dat zij datzelfde risico zou lopen in jouw land van nationaliteit, namelijk Sierra Leone. **Daarenboven kunnen enige twijfels worden geuit bij deze besnijdenis van jouw zus.** Buren van de vriendin waar jouw zus bij verbleef zouden, eens ze de kans hadden omdat deze vriendin jouw zus alleen had achtergelaten, wat zij normaal nooit doet, haar hebben meegenomen en dezelfde dag nog hebben besneden (CGVS p.7). Het is in de eerste plaats opmerkelijk dat men op een dergelijke manier, zonder enige voorbereiding of overleg, zou overgegaan zijn tot een besnijdenis (CGVS p.7). Het is daarbij weinig waarschijnlijk dat zij al die tijd, jouw zus is ondertussen negen jaar oud, geen enkel moment zouden hebben gehad waarbij zij haar konden meenemen om haar te laten besnijden. Bovendien weet jouw moeder niet aan te geven wat er voor zorgde dat op dit moment werd overgegaan tot een besnijdenis, buiten het merkwaardige feit dat ze nu pas de kans toe zagen (CGVS p.12). Zij haalt geen enkele aanleiding aan waarom zij op dat moment de beslissing namen jouw zus te besnijden. Wanneer jouw moeder wordt gevraagd of er iets veranderde in de situatie waardoor zij besloten jouw zus te besnijden terwijl zij hier in de voorgaande jaren geen stappen toe hebben ondernomen verwijst zij enkel naar het feit dat het nog niet mogelijk was en dat het uiteindelijk verplicht is (CGVS p.12), daarmee zo goed als geen verklaring gevend waarom ze hier nog niet eerder toe kwamen. Verder weet zij niet met zekerheid weer te geven of en wie van de familie van haar vriendin betrokken was bij de besnijdenis van jouw zus. Waar zij in eerste instantie aangeeft dat de buurvrouwen jouw zus hadden meegenomen om te besnijden blijkt later ook de familie van de vriendin waar zij bij verblijft betrokken te zijn. Ook hier weet jouw moeder echter niet concreet aan te geven wie van de familie dan weer betrokken was, zij geeft enkel aan dat haar moeder en haar zussen er ook wonen (CGVS p.7 en p.12-13). Waar jouw moeder medische attesten neerlegt dat jouw zus eerder niet besneden was en het nu wel is, is het opmerkelijk dat, hoewel het attest dat aangeeft dat zij niet besneden is dateert van 2017, jouw moeder dit attest nooit eerder voorlegde. Er wordt niet ingezien om welke reden reeds in 2017 een attest van niet-besnijdenis zou worden opgemaakt zonder dat dit neergelegd wordt in de eerdere procedures van jouw moeder. Dit zorgt er dan ook voor dat vermoed kan worden dat dit attest niet eerder werd opgesteld maar vroeger gedateerd werd om aan te tonen dat jouw zus recentelijk besneden zou zijn. **Deze elementen zorgen er dan ook voor dat er enigszins vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de manier waarop jouw zus besneden zou zijn geweest.**

De andere documenten neergelegd door jouw moeder kunnen bovenstaande appreciatie evenmin wijzigen.

Jouw geboorteakte, jouw foto's, de medische attesten omtrent de besnijdenis van jou en jouw moeder en de documenten met betrekking tot jullie contacten met Gams weten niet aan te tonen dat er een risico op besnijdenis zou bestaan in jouw hoofde. Zij tonen aan dat jij niet besneden bent en jouw moeder wel en dat jouw moeder zich tegen een besnijdenis verzet, maar dit toont niet aan dat dit risico effectief zou bestaan indien jij je naar je land van nationaliteit, namelijk Sierra Leone, zou begeven. Ook de erkenning van het vaderschap door jouw vader voor de Guineese rechtbank toont niet aan dat jij over de Guineese en niet de nationaliteit van Sierra Leone zou beschikken, zodoende dient jouw vrees voor besnijdenis tegenover Sierra Leone beoordeeld te worden, waarvan jouw moeder niet van kon overtuigen.

Bijgevolg maak je geenszins aannemelijk dat in jouw hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat je bij een eventuele terugkeer naar jouw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Je beroept je voor jouw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van jouw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan je bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van volgende bepalingen:

"- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 ("vluchtelingenconventie")

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

Verzoekster onderbouwt het middel als volgt:

"[...]

3. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat de verzoekende partij niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Door de verzoekende partij wordt dit oordeel betwist.

4. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de minderjarige H.J. - geboren op 19 januari 2019 in België - zou beschikken over de nationaliteit van Sierra Leone en niet over de Guineese nationaliteit. Volgens het Commissariaat-generaal zou de geuite vrees hierom enkel ten aanzien van Sierra Leone moeten onderzocht worden: [...]

De verzoekende partij is het oneens met dit oordeel, aangezien dit niet getuigt van een zorgvuldig gevoerd onderzoek.

In het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 15 september 2020 (gekend onder nr. 240.950) werd gesteld dat, ten aanzien van de discussie over de nationaliteit van de minderjarige H.H., er "geen begin van bewijs" werd bijgebracht door de verzoekende partij dat de minderjarige de Guineese nationaliteit zou bezitten, dan wel dat zij niet langer beroep zou kunnen doen op de nationaliteit van Sierra Leone.

De verzoekende partij verwijst hiervoor naar randnummer 3.3, pagina 9: [...]

De stelling van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing ("De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde reeds in de beroepsprocedure tegen dit volgende verzoek dat uit het feit dat jouw vader jou als jouw dochter heeft erkend niet blijkt dat jij de Guineese nationaliteit zou hebben verworven of die van Sierra Leone zou hebben verloren") dient hierom te worden genuanceerd, aangezien in het arrest van 15 september 2020 werd aangehaald dat er "geen begin van bewijs" werd bijgebracht door de verzoekende partij dat de minderjarige de Guineese nationaliteit zou bezitten, dan wel dat zij niet langer beroep zou kunnen doen op de nationaliteit van Sierra Leone.

Door de verzoekende partij wordt in het kader van huidige procedure verwezen naar de bijgebrachte documenten onder stuk 3 en 4 om dit bewijs bij te brengen in verband met de nationaliteitswetgeving van Guinea en Sierra Leone. Deze informatie is afkomstig van de website: <https://multiplecitizenship.com/worldsummary.html>.

Deze databank biedt een uitgebreid en goed overzicht van wetten op het gebied van nationaliteit, opgesteld door het "Office of Personnel Management" van de Amerikaanse overheid in 2000 en 2001, als hulpmiddel bij het omgaan met meerdere nationaliteiten.

De databank biedt een overzicht van de staatsburgerschapswetten van 206 landen. Het bevat een overzicht aan informatie over meervoudige nationaliteiten en de manieren waarop verschillende landen dit benaderen. De wetten en regels van elk land worden afzonderlijk samengevat. De directory biedt een vereenvoudigd overzicht, geen gedetailleerde juridische analyse. Het is een naslagwerk dat is gericht op enkele van de meest voorkomende mechanismen van burgerschap, ook al geeft het op zich geen volledig beeld van een van de genoemde landen, inclusief de Verenigde Staten zelf.

Uit deze databank blijkt dat de nationaliteit van Guinea wordt verworven door de geboorte in eender welk land, indien de vader over de nationaliteit van Guinea beschikt (hetgeen in casu het geval is - de verzoekende partij verwijst hiervoor naar de geboorteakte van de minderjarige die eerder werd toegevoegd aan het administratief dossier).

Op basis hiervan dient te worden aangenomen dat de minderjarige weldegelijk beschikt over de nationaliteit van Guinea, minstens vormt dit een begin van bewijs.

Uit bovenvermelde databank kan tevens worden opgemaakt dat ze zich, voor beide landen, een probleem stelt met betrekking tot de dubbele nationaliteit. Door geen van beide landen (Sierra Leone en Guinea) wordt de dubbele nationaliteit erkend (stuk 3 en 4). Er kan dus niet worden aangenomen dat de minderjarige (met een voldoende zekerheid) zou beschikken over de nationaliteit van Sierra Leone door het bekomen van de nationaliteit van Guinea, minstens maakt dit een begin van bewijs uit van het tegendeel.

De bestreden beslissing kan daarom niet worden gevolgd dat de: "vrees voor vervolging dient beoordeeld te worden ten opzichte van het land waarvan je de nationaliteit beschikt, in casu Sierra Leone", zonder rekening te houden met bovenvermelde elementen. De volledige bestreden beslissing is immers exclusief gericht op het onderzoek van de vrees van de minderjarige ten opzichte van Sierra Leone, zonder op enigerlei manier rekening te houden met Guinea.

De verzoekende partij merkt op dat er zich minstens een bijkomend onderzoek opdringt om rekening te houden met bovenvermelde elementen.

5. In tweede instantie wijst de verzoekende partij erop dat zij het oneens is met de stelling van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat de moeder van de minderjarige niet wist te overtuigen dat zij binnen haar familiale context zou moeten vrezen dat er een reëel risico op

besnijdenis zou bestaan. Er wordt in hoofdzaak verwezen naar de onwetendheid van de moeder van de minderjarige over haar huidige familiale situatie: [...]

De verzoekende partij merkt evenwel op dat het gebrek aan contact tussen de moeder van de minderjarige en haar familie geenszins uitsluit dat er sprake is van een reëel risico op besnijdenis in hoofde van de minderjarige.

Er wordt in de bestreden beslissing vooreerst geen onderzoek verricht naar de algemene context van besnijdenis in Sierra Leone, aangezien er enkel wordt rekening gehouden met de (huidige) familiale contacten tussen de moeder van de minderjarige en haar familie.

Uit beschikbare objectieve informatie over Sierra Leone blijkt namelijk dat de algemene prevalentiegraad 96,3% bedraagt, hetgeen zeer hoog is en wijst op een reëel gevaar. Er dient bovendien rekening mee te worden gehouden dat verzoekster Peuhl is, dat haar moeder moslim is, haar moeder reeds besneden werd en dat de minderjarige in Europa geboren is en steeds in België verbleef. Hieruit volgt dat net zal worden geverifieerd, in het geval van een terugkeer, dat de minderjarige werd besneden. Een mogelijke gedwongen besnijdenis valt dus geenszins uit te sluiten, wel integendeel.

Daarnaast kan het gebrek aan informatie van de moeder van de minderjarige niet worden beschouwd als een afwezigheid van enig risico in hoofde van de minderjarige op een (gedwongen) besnijdenis. De moeder van de minderjarige heeft geen contact meer met haar familie. Zij is een alleenstaande vrouw en moeder en dient zichzelf te beredderen. Zij verblijft actueel in een opvangcentrum van Fedasil.

Het gebrek aan contact met haar familie betekent geenszins het gebrek aan enig risico bij een terugkeer naar Sierra Leone, temeer gelet op de vaststellingen die kunnen gemaakt worden over de algemene situatie in Sierra Leone en de noodzaak voor verzoekster om beroep te moeten doen op een netwerk bij een terugkeer naar Sierra Leone. Deze specifieke situatie verhoogt het risico, net zoals blijkt dat verzoekster Peuhl is, dat haar moeder moslim is, haar moeder reeds besneden werd en dat de minderjarige in Europa geboren is en steeds in België verbleef.

Het gevoerde onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen naar de "gegronde vrees voor vervolging" werd hierom onzorgvuldig gevoerd.

6. De verzoekende partij merkt voorts op dat de moeder van de minderjarige aangaf dat haar zus F. een (gedwongen) besnijdenis diende te ondergaan. Dit vond plaats in Guinea in december 2020, maar is ook tekenend voor het risico in Sierra Leone. Ondanks haar leeftijd, werd zij op zeer korte termijn besneden. Door de moeder van de minderjarige werden hiervan ook de nodige attesten voorgebracht.

De moeder van de minderjarige heeft hiermee willen benadrukken dat het gevaar voor besnijdenis actueel is en ook geldt buiten de familiale kring: haar zus werd besneden door haar burens. Dit voorval is tekenend voor de wijze waarop de samenleving staat ten opzichte van een besnijdenis.

7. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus haar ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat zij bij een terugkeer louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoekster.

De verzoekende partij vraagt daarom, in ondergeschikte orde, tot het toekennen van de subsidiaire bescherming."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

"3. https://multiplecitizenship.com/wscl/ws_SIERRA_LEONE.html

4. https://multiplecitizenship.com/wscl/ws_GUINEA.html".

2.3. Bij verweernota van 10 augustus 2021 voegt verweerder volgende stukken:

"1) *Global Citizenship Observatory, 'Report on Citizenship Law: Sierra Leone', d.d. mei 2021.*

2) *Abdoul Bah, 'Guinee. Le cumul de nationalités désormais admis par la loi', d.d. 1 juni 2021.'*"

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeksters moeder – in eigen naam en in haar hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordiger van J.H.A. – op 15 februari 2019 een volgend verzoek om internationale bescherming indiende, waarbij ze een vrees voor besnijdenis in hoofde van verzoekster aanhaalde in geval van terugkeer naar Sierra Leone of Guinee. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 25 september 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, wat werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 240 950 van 15 september 2020.

Inzake verzoeksters nationaliteit en vrees voor besnijdenis oordeelde de Raad in voormeld arrest van 15 september 2020 als volgt:

"Inzake de nationaliteit van A., die in België geboren is op 19 januari 2019, stelt verzoekster dat zij omwille van de erkenning door de vader, zoals deze blijkt uit het uittreksel van de geboorteakte van 21 februari 2020, "nu van Guinese nationaliteit is".

Hieromtrent dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen begin van bewijs bijbrengt dat de erkenning door de vader er aanleiding toe geeft dat verzoekster plots de Guineese nationaliteit zou hebben verworven. Verzoekster, die de nationaliteit heeft van Sierra Leone, verklaarde immers tijdens het gehoor bij verweerder dat de A. de nationaliteit heeft van Sierra Leone (gehoor CGVS, p. 3).

Verzoekster toont niet concreet aan dat A. ingevolge de erkenning door D. M. L., enerzijds, plotsklaps de nationaliteit van Sierra Leone zou verloren hebben en, anderzijds, onmiddellijk en uitsluitend de nationaliteit van Guinee zou hebben verworven.

Dit geldt des te meer aangezien uit de kopie van de huwelijksakte, die gevoegd is bij de aanvullende nota van 23 april 2020, blijkt dat verzoekster J. J. reeds op 29 november 2015 huwde met D. M. L. en dat de dochter A. (geboren op 19 januari 2019) blijkens het verzoekschrift van 29 oktober 2019 alsnog de Sierra Leoneanse nationaliteit heeft.

3.4. Inzake de vrees voor besnijdenis beoordeelt de Raad deze vooreerst ten aanzien van Sierra Leone aangezien verzoekster niet concreet aantoont dat haar dochter A. deze nationaliteit niet (meer) bezit ingevolge de erkenning door D. M. L.. Verzoekster bracht immers landeninformatie bij over FGM in Sierra Leone (administratief dossier, map documenten, stuk 5) zodat aangenomen dient te worden dat zij zich beroept op een vrees ten aanzien van Sierra Leone.

Hieromtrent blijkt uit de gegevens in het administratief dossier dat:

- uit de beschikbare objectieve informatie blijkt dat, hoewel de algemene prevalentiegraad in Sierra Leone 96,3% bedraagt, de prevalentie in Freetown, waar verzoekster verbleef wanneer zij in Sierra Leone woonde en waar ook haar familie momenteel verblijft, eerder 75,6% zou bedragen;
- verzoekster uit een stedelijke omgeving afkomstig is en onder meer in Engeland heeft gestudeerd. Uit de toegevoegde informatie blijkt dat in de meest welvarende en best opgeleide milieus de prevalentiegraad verder afneemt. Te dezen dient te worden herhaald dat in het kader van het vorige verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoekster voorgehouden profiel en familiale context, met name een strikt traditioneel milieu;
- ingevolge het eerste verzoek om internationale bescherming een vrees voor besnijdenis voor de dochter F., die in Guinee verblijft, ongeloofwaardig werd bevonden. Uit verzoeksters verklaringen in het kader van het voorliggend verzoek blijkt dat zij nog steeds niet besneden is en dat verzoekster bovendien geen bijkomende stappen ondernam om haar te beschermen, wat nog meer aantoont dat in haar hoofde geen vrees voor een besnijdenis dient te worden aangenomen;
- verzoekster gaat uit van de louter hypothetisch veronderstelling dat in Sierra Leone zou worden aangedrongen op een besnijdenis van A. zonder hier expliciete aanwijzingen voor te kunnen aanhalen;
- uit de toegevoegde informatie blijkt dat in Sierra Leone vrouwelijke genitale verminking enkel en alleen plaatsvindt in het kader van de initiatierites binnen de Bundo-gemeenschap en verzoekster voert dit specifieke element, behoudens een loutere verwijzing naar het feit dat meisjes naar de bosjes worden gestuurd (gehoor CGVS, p. 11), niet aan inzake deze vrees;
- verzoekster is niet op de hoogte bij wie de beslissingsbevoegdheid tot een dergelijke besnijdenis ligt, zeker aangezien uit de beschikbare informatie blijkt dat ouders hierbij een doorslaggevende rol spelen;
- in de mate dat verzoekster de vrees voor de besnijdenis van A. situeert ten aanzien van de familie van haar vader blijkt dat deze familie zich bevindt in Guinee. A. bezit echter de nationaliteit van Sierra Leone, het land van nationaliteit ten opzichte van hetwelk haar vrees dient te worden beoordeeld;
- verzoekster haalt geen concrete gevolgen aan in geval van weigering om A. te besnijden;
- verzoeksters aangehaalde problemen als alleenstaande vrouw en het feit dat haar kinderen als bastaard zullen worden beschouwd, kunnen niet worden aangenomen. Daarenboven stelt de Raad vast dat ingevolge het bijgebrachte huwelijksattest van november 2015 blijkt dat verzoekster gehuwd is, zodat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de kinderen, zeker deze geboren na deze datum, als bastaard zouden worden aanzien;
- verzoekster weet niet hoe de familie van haar man zich momenteel tegenover haar verhoudt, zodat ze geen inzicht kan geven in hun houding ten opzichte van verzoeksters kinderen.

Verzoeksters verwijzing naar de het verslag van OFPRA en haar eigen besnijdenis kan niet worden aangenomen als dienstige weerlegging van voorgaande pertinente elementen inzake haar persoonlijke omstandigheden.

Het voorgehouden "verborgen" verblijf "in een zeer relatieve veiligheid" van F. bij een vriendin in Guinee wordt op generlei wijze door concrete verklaringen onderbouwd.

De algemene verwijzing naar haar vrees ten aanzien van derden, dat haar familie gemakkelijk zou worden geïnformeerd omdat Sierra Leone "een relatief klein land is" en dat ze van Peuhl-origine is, zijn evenmin nuttige en concrete elementen die vermogen de hogere vaststellingen te ontcrachten. Deze algemene verwijzingen wegen niet op ten aanzien van verzoeksters persoonlijke omstandigheden en profiel.

3.5. Inzake de vrees voor besnijdenis ten aanzien van Guinee, het land van nationaliteit van verzoeksters echtgenoot, dient vooreerst te worden herhaald dat verzoekster niet concreet aantoonde dat A. deze nationaliteit zou hebben verworven.

Verzoekster toont daarenboven helemaal niet aan dat A. exclusief de Guineese nationaliteit zou bezitten; derhalve kan A. zich beroepen op de bescherming van de Sierra Leonese autoriteiten.”

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale beslissingen, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

5. De bestreden beslissing inzake verzoeksters onderhavig verzoek om internationale bescherming motiveert op omstandige wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden vrees voor besnijdenis.

De elementen van de motivering zijn de volgende:

- verzoeksters vrees voor vervolging dient te worden beoordeeld ten opzichte van het land waarvan ze over de nationaliteit beschikt, *in casu* Sierra Leone;
- zowel de commissaris-generaal als de Raad hebben reeds geoordeeld dat verzoeksters moeder geen vrees voor besnijdenis in hoofde van verzoekster aannemelijk wist te maken en verzoeksters moeder brengt in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende elementen aan die hier een ander licht op kunnen werpen;
- wat betreft de besnijdenis van verzoeksters zus F. dient in eerste instantie opgemerkt dat deze zou zijn voorgevallen in Guinee en in tweede instantie dat er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de omstandigheden van deze besnijdenis.

6. Verzoekster hekelt in het verzoekschrift dat haar vrees enkel ten aanzien van Sierra Leone werd beoordeeld. Zij wijst erop dat in het voormeld arrest van de Raad (nr. 240 950 van 15 september 2020) wordt gesteld dat er geen begin van bewijs werd bijgebracht dat ze de Guineese nationaliteit zou bezitten, dan wel dat zij niet langer beroep zou kunnen doen op de nationaliteit van Sierra Leone. Onder verwijzing naar documenten inzake de nationaliteitswetgeving van Guinee en Sierra Leone (stukken 3 en 4, gevoegd bij verzoekschrift) meent verzoekster dat aannemelijk is dat zij over de Guineese nationaliteit beschikt, minstens dat deze stukken een begin van bewijs vormen, gezien hieruit blijkt dat zij door geboorte via haar vader over de Guineese nationaliteit beschikt en noch Guinee noch Sierra Leone de dubbele nationaliteit erkent.

In de verweernota wordt terecht opgemerkt dat de neergelegde stukken inzake de nationaliteitswetgeving van Guinee en Sierra Leone zeer sterk verouderd zijn. Zoals verzoekster zelf aangeeft in haar verzoekschrift is de databank met deze informatie opgesteld in 2000-2001. In de hoofding van deze neergelegde stukken wordt bovendien het volgende vermeld: “*The accuracy and depth of these country listings varies significantly, and some information may be incorrect*” (vrije vertaling: “*de nauwkeurigheid en diepgang van deze landenlijsten varieert sterk, en sommige informatie kan onjuist zijn*”).

Op het eerste zicht kan uit deze (verouderde) informatie worden afgeleid dat een persoon, geboren in eender welk land, wiens vader over de Guineese nationaliteit beschikt, recht heeft op de Guineese nationaliteit. Desalniettemin blijkt uit het aan de verweernota toegevoegde (recentere) rapport “*Report on citizenship law: Sierra Leone*” van mei 2021 dat de nationaliteitswetgeving van Sierra Leone doorheen de jaren sterk veranderd is. Moeders hebben op heden automatisch recht om de nationaliteit van Sierra Leone door te geven aan hun kinderen die buiten Sierra Leone geboren zijn of verblijven; eveneens is het hebben van een dubbele nationaliteit toegelaten en voorziet de wetgeving niet langer in een automatisch verlies van de nationaliteit (stuk 1, gevoegd bij verweernota).

Daarnaast blijkt uit het aan de verweernota toegevoegde *"Guinee. Le cumul de nationalités désormais admis par la loi"* van 1 juni 2021 dat Guinee eveneens de dubbele nationaliteit erkent (stuk 2, gevoegd bij verweernota).

Uit het persoonlijk onderhoud van 26 mei 2021 blijkt dat verzoeksters moeder verklaarde dat verzoekster over de Sierra Leoonse nationaliteit beschikt (*"Wat is haar nationaliteit?"*, *"Ze is hier geboren in België en zijn vader is van origine van Guinee maar bij haar geboorte, ze hebben me gevraagd welke naam ze zal dragen en ik heb mijn naam gegeven, J., en ik ben van Sierra Leone. Ik ben ook van origine van Guinee."*, *"Dan heeft ze dezelfde nationaliteit als u, van Sierra Leone?"*, *"Ja, ze heeft mijn nationaliteit. De vader van mijn dochter heeft de procedure begonnen zodat ze dezelfde nationaliteit heeft als hem, maar die procedure heeft niets opgebracht. Ik dacht dat als ze mijn naam draagt, dat dat haar niet zou verhinderen om de nationaliteit van haar vader aan te nemen."*, *"Wanneer was die procedure ten einde?"*, *"De gemeente heeft het niet aanvaard, die procedure. De vader van mijn vader heeft haar erkend maar het is niet mogelijk om de naam te veranderen, op het moment."*, p. 4).

Noch tijdens de procedure op het Commissariaat-generaal, noch in de huidige beroepsprocedure legt verzoekster stukken neer waaruit blijkt dat zij bepaalde (administratieve) stappen heeft ondernomen om de Guineese nationaliteit op te nemen.

Uit de geboorteakte van 21 februari 2020, dewelke reeds werd neergelegd in de beroepsprocedure van het volgende verzoek van verzoeksters moeder, kon volgens de Raad ook niet worden afgeleid dat de erkenning door de Guineese vader ertoe leidde dat verzoekster plots onmiddellijk en uitsluitend de Guineese nationaliteit zou hebben verworven en dat verzoekster plotsklaps de nationaliteit van Sierra Leone zou hebben verloren (zie *supra*: RvV, nr. 240 950, 15 september 2020).

Gelet op de verklaringen van verzoeksters moeder inzake verzoeksters Sierra Leoonse nationaliteit, op de beschikbare landeninformatie inzake de nationaliteitswetgeving van Sierra Leone waaruit blijkt dat verzoekster geenszins plotsklaps de nationaliteit van Sierra Leone zou verliezen, temeer gezien de dubbele nationaliteit in Sierra Leone (en Guinee) wordt aanvaard, en op het feit dat er geen stukken voorliggen waaruit blijkt dat verzoekster de Sierra Leoonse nationaliteit niet (meer) zou hebben, kan verzoekster niet worden gevolgd waar zij in het verzoekschrift meent dat haar vrees ten onrechte van Sierra Leone werd beoordeeld.

Volledigheidshalve wordt in de verweernota terecht aangehaald dat verzoekster, zelfs indien zij zou aantonen over een dubbele nationaliteit te beschikken, *in casu* zowel de Sierra Leoonse als de Guineese nationaliteit, in haar verzoek om internationale bescherming er steeds toe gehouden is aan te tonen dat geen van beide nationale overheden haar de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden.

Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst, enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing toont verzoekster niet aan dat er in haar hoofde ten aanzien van Sierra Leone een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Een onderzoek naar haar eventuele vrees ten aanzien van Guinee zou derhalve niet kunnen leiden tot een andere besluit betreffende de gegrondheid van haar verzoek om internationale bescherming.

6. Wat betreft haar vrees voor besnijdenis bij een terugkeer naar Sierra Leone betoogt verzoekster in het verzoekschrift dat het gebrek aan contact tussen haar moeder en familie geenszins uitsluit dat er sprake is van een reëel risico op besnijdenis. Ze wijst erop dat de bestreden beslissing en beoordeling geen rekening houdt met de algemene objectieve informatie maar enkel met de familiale contacten tussen haar moeder en familie.

Zoals blijkt uit voormeld arrest van de Raad inzake het volgend verzoek van verzoeksters moeder werd reeds algemene landeninformatie, waaruit een hoge prevalentiegraad inzake VGV voor Sierra Leone blijkt, meegenomen in de beoordeling van de vrees voor besnijdenis in hoofde van verzoekster.

Verzoekster biedt in het verzoekschrift geen dienstige weerlegging tegen de pertinente motivering van de bestreden beslissing waar deze stelt dat verzoekster actueel geen nieuwe elementen heeft aangebracht die een ander licht werpen op het besluit van de Raad in het kader van het volgend verzoek van de haar moeder, waar de vrees voor besnijdenis in hoofde van verzoekster reeds werd onderzocht. Verzoekster beperkt zich tot het poneren van een vrees ten aanzien van Sierra Leone, het opnieuw verwijzen naar de besnijdenis van haar zus F. in Guinee, het bekritisieren en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal en het louter ontkennen dat het gebrek aan contact tussen haar moeder en familie uitsluit dat er sprake is van een reëel risico op besnijdenis.

Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar Sierra Leone een vrees voor besnijdenis koestert.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

10. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS